

[Undervisningsministeren]

de muligheder, der ligger på et hastigt skiftende arbejdsmarked, og det kan naturligvis føre til, at nogle elever har vanskeligt ved at tilpasse sig gymnasiets traditionelle arbejdsformer.

Lærerne har især peget på, at en følgevirkning har været, at de problemer, der skyldes fagtrængslen, de korte lektioner, den opsplittede skoledag, det stive skema og den faglige isolation, er blevet mere påtrængende. Deres forslag til løsninger har været at ophæve de bindinger, der skyldes fagtrængslen og det stive skema, og i stedet arbejde med forskellige former for tværfaglighed og integration af gymnasiets fag, som oftest inden for de gældende rammer med hensyn til pensum og eksamensbestemmelser.

Det er mange læreres ønske at skabe sammenhæng mellem gymnasiets fag ved et snævert samarbejde, ofte forbundet med anvendelse af nye arbejdsformer. Hvis man har fulgt den pædagogiske debat i de senere år, vil man have opdaget, at tværfaglighed, fagintegration og arbejdsformer har indtaget en ikke uvæsentlig plads i den.

Mange lærere har ydet en stor indsats i forbindelse med disse forsøg. Selv om det naturligvis ikke kan løse alle gymnasiets problemer, finder jeg det vigtigt, at debatten om denne type forsøg, ligesom forsøgene selv, fortsætter, sådan at erfaringerne herfra kan inddrages i debatten om gymnasiets fremtid.

Medens lærerne og eleverne naturligt nok i vidt omfang ser problemerne som interne, peger andre på de problemer, der skabes af de indgribende ændringer, der sker i det samfund, som omgiver skolen: den teknologiske udvikling, herunder også anvendelsen af EDB, den stigende påvirkning fra massemedierne, strukturændringer på arbejdsmarkedet, for blot at nævne nogle enkelte forhold.

Denne udvikling kan naturligvis ikke undgå at få indflydelse på gymnasiets faglige indhold. Det er forståeligt, at det kan være vanskeligt for gymnasieskolen at pege på noget radikalt nyt, for man er naturligvis afhængig af de kvalifikationer, som lærerne har erhvervet sig. Alligevel har mange lærere engageret sig også i disse problemer, og et vist udviklingsarbejde er allerede i gang i mange fag, hvor nye fagområder i særlig grad trænger sig på, og nye fag som EDB,

mediekundskab, miljølære banker jo også på gymnasiets dør.

Jeg har ikke på nuværende tidspunkt en færdig opfattelse af, hvorledes nye vidensområder skal indpasses i gymnasiet, men jeg vil med megen opmærksomhed følge udviklingen.

Jeg lægger vægt på de forsøg, der finder sted, fordi de kan være med til at give svar på, om den nye viden skal indgå i allerede eksisterende fag eller gøres til nye fælles- eller tilvalgsfag.

Jeg er naturligvis opmærksom på, at man ikke blot kan lægge nyt stof ind i gymnasiet, men at det rimeligvis må ske på bekostning af noget andet, og dette kræver en overordentlig nøje overvejelse, således at det ikke bliver det forkerte, der må skæres bort.

De hastige ændringer i samfundet stiller imidlertid også gymnasiet over for en anden udfordring. De unge må indstille sig på selv at kunne tage initiativer for at kunne skabe sig en meningsfyldt tilværelse, og i den forbindelse tvinges vi til at overveje, om vi måske har holdt de unge for meget i hånden og derved har været med til at gøre mange af dem passive. De må være i stand til at klare sig på et arbejdsmarked, der til stadighed ændrer sig, og de må være i stand til at fylde en øget fritid med indhold, således at de ikke blot bliver passive forbrugere. Skolen har et ansvar for, at de enkelte elevers selvstændighed og skabende evner får lejlighed til at udfolde sig, således at de, også når de er ude af skolen, selv kan være med til at skabe rammer om og indhold i deres hverdag.

Ud over de områder, jeg hidtil har nævnt, er der nogle forhold, som jeg anser det for meget væsentligt at få undersøgt. Det gælder for det første gymnasiets struktur. Ved overgangen fra folkeskolen til gymnasiet skal den enkelte elev i dag i samråd med sin skole og med sine forældre træffe et valg mellem den sproglige og den matematiske linje, et valg, der ikke blot er afgørende for hele gymnasieforløbet, men også kan være det for de erhvervs muligheder, der findes bagefter. Hertil kommer, at skævheden i kønsfordelingen mellem de to linjer synes at blive mere og mere påfaldende. Jeg ser derfor gerne undersøgt konsekvenserne af, at eleverne alene vælger gymnasiet som sådant efter folkeskolen, ligesom jeg gerne i forbindelse hermed ser overvejelser af, hvorledes man kan tilret-